

ἔρωτος, ἀλλὰ στρέφεται πρὸς τὸ συμφέρον, ὡς τὸ ἡλιοτρόπιον πρὸς τὸν ἥλιον.

Τὰ πάντα πράττομεν διὰ τὸ συμφέρον. Ἐργαζόμεθα, τρέχομεν, σπουδάζομεν, ἀνχιπτυσσόμεθα, σχηματίζομεν φιλίας, ἔχθρας, ἐρωῶμεν, προσευχόμεθα, ἐν γένει τὰ πάντα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τείνουσι σκοπόν. Ἡ φιλία σήμερον πρὸς μόνον τὸ συμφέρον ἀποβλέπουσα, καὶ δι' αὐτοῦ, ὡς ἡ θρυαλλίς τοῦ λύχνου δι' ἐλαίου, τρεφομένη, σθέννυται εὐθύς, ἐκλιπούσης τῆς πρὸς ζωογόνησιν ἀπαιτουμένης ὕλης. Ἡ φιλία, ὁ ἔρωσ, ἡ ἀφοσίωσις, κεναὶ λέξεις σήμερον, χρησιμεύουσιν ὡς προσωπεῖα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα κρύπτεται τὸ πολυθρόλλητον συμφέρον. Διὰ τοῦτο, αἰρομένου τοῦ προσωπείου, αἶρεται πᾶσα σχέσις καὶ ἡ χθεσινὴ ἐ γ κ α ρ δ ι ο ς φι λ ι α εἰς ἄσπονδον ἔχθραν καὶ μῖσος μετα-ρέπεται σήμερον. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται ὁ ἐμβριθῆς παρατηρητῆς σήμερον νὰ εὕρῃ ξυνωρίδα Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου, Φιντίου καὶ Δάμωνος, Γρηγορίου καὶ Βασιλείου. Ὁ ἔρωσ εἰς μόνον πομπῶδεις καὶ τετορνευμένας περιορίζεται λέξεις, ἃς ἡ ἐκ δραμάτων ἢ ἐκ μυθιστορημάτων ἢ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐποχῆς κλέπτων ὁ ἔραστῆς ἐμεῖ κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ, ἦν ἑκατομμυριάκις καὶ πλέον ἴσως λέγει ὅτι δὲν ἀ γ α π ᾶ, ἀλλὰ λ α τ ρ ε ὑ ε ι. Ἡ θρησκεία, ὄνειρον γλυκὺ, ἀποπτάν, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἀναμνήσεις μόνον ζῶμεν.

Τὸ μᾶλλον θαυμαστὸν κατόρθωμά τῆς θεότητος ταύτης, τοῦ συμφέροντος, εἶναι ἡ ἀκατάληπτος δύναμις, μεθ' ἧς συνδέει χαρακτῆρας ὅλως ἀντιθέτους πρὸς ἀλλήλους· διὰ τοῦτο βλέπομεν χαρακτῆρας εὐγενεῖς πολλάκις κυλιομένους εἰς τὸν βόρβορον τοῦ συμφέροντος, χαμερπεῖς καὶ ποταποὺς γινομένους πρὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ συμφέροντος, εἰς ὃ, ὡς εἰς θεόν, σπένδουσι, θύουσι, καὶ ὕπερ λατρεύουσι μὲ μείζονα ἀφοσίωσιν ἢ αὐτὸ τὸ θεῖον. . . . .